

COLLEGE VAN BEROEP VOOR DE EXAMENS

Uitspraak van het College van Beroep voor de Examens van Tilburg University (“college”)

in de zaak tussen

mevrouw X, appellante

en

de heer Y (“examinator”) en de examencommissie van Tilburg School of Economics and Management (“examencommissie TiSEM”), hierna ieder afzonderlijk en tezamen te noemen, verweerster

1. Procesverloop

- 1.1 Bij besluit van 29 januari 2020 heeft verweerster appellante medegedeeld dat zij voor het hertentamen van het vak Intermediate Macroeconomics: Dynamic Models & Policy (hierna: “het vak”) het cijfer 5,0 heeft behaald (hierna: “bestreden besluit”).
- 1.2 Tegen dit besluit heeft appellante tijdig, te weten op 18 februari 2020 een pro-forma beroepschrift ingediend bij het college. Op 3 maart 2020 heeft appellante de gronden van haar beroep bij het college ingediend.
- 1.3 Partijen zijn uitgenodigd om in overleg na te gaan of een minnelijke schikking mogelijk is. In het kader van de beroepsprocedure is appellante op 5 maart 2020 door verweerster uitgenodigd om op 12 maart 2020 een minnelijk schikkingsgesprek aan te gaan. In reactie hierop heeft appellante op 10 maart 2020 verweerster geïnformeerd dat zij vanwege de geldende coronamaatregelen niet fysiek aanwezig kan zijn bij het minnelijk schikkingsgesprek en het minnelijk schikkingsgesprek niet via Skype wil voeren.

Op 12 maart 2020 hebben de examiner en de examencommissie TiSEM het beroepschrift in afwezigheid van appellante besproken. Verweerster is tot de conclusie gekomen dat zij het bestreden besluit niet kan herzien.

Op 12 maart 2020 heeft appellante verweerster geïnformeerd dat zij haar beroepschrift wil laten behandelen door het college. In aansluiting hierop heeft appellante op 18 maart 2020 een e-mail verstuurd aan de examencommissie TiSEM waarin zij de gronden van haar beroepschrift nader heeft toegelicht.

Op 10 april 2020 heeft de examencommissie TiSEM op dit e-mailbericht gereageerd en onder meer aangegeven dat het bestreden besluit in stand blijft.

Als gevolg hiervan is tussen partijen geen minnelijke schikking tot stand gekomen.

- 1.4 Verweerster heeft op 20 april 2020 een verweerschrift ingediend.
- 1.5 Op 11 juni 2020 heeft het college het beroep ter zitting behandeld. De hoorzitting heeft vanwege de geldende coronamaatregelen met instemming van partijen via Skype for Business plaatsgevonden. Hoewel appellante tijdig voor de hoorzitting werd opgeroepen, en zij haar aanwezigheid heeft bevestigd en ondanks het feit dat de secretaris van het college appellante heeft getracht in te bellen, heeft zij niet aan de Skype-zitting deelgenomen. Namens verweerster verschenen de heer Z (voorzitter examencommissie TiSEM) en mevrouw A (secretaris examencommissie TiSEM).

2. Feiten en omstandigheden

- 2.1 Appellante heeft op 21 januari 2020 deelgenomen aan het hertentamen van het vak.
- 2.2 Op 29 januari 2020 is appellante het bestreden besluit medegedeeld. Hierdoor heeft zij op één vak na de bacheloropleiding Economics aan Tilburg University afgerond.

3. Standpunten partijen

- 3.1 In beroep voert appellante, samengevat weergegeven, aan dat zij op één tentamenvraag na een voldoende heeft behaald voor het vak. Zij stelt zich op het standpunt dat de formulering van de antwoordmogelijkheden van vraag 18 van het multiple choice tentamen zo onduidelijk was dat zowel antwoord A als antwoord D als correct beschouwd kunnen worden, terwijl verweerster enkel antwoord D als het juiste antwoord heeft aangemerkt.
- 3.2 Verweerster voert allereerst aan dat de examencommissie TiSEM op grond van artikel 7 lid 1, onderdeel a, artikel 9 lid 1, onderdeel a, en artikel 23 lid 1 van de Regels en Richtlijnen van de Examencommissie van de Tilburg School of Economics and Management van Tilburg University 2019/2020 (hierna: "R&R") bevoegd is om een examiner aan te wijzen voor het samenstellen en afnemen van een tentamen van een vak en het vaststellen van de uitslag daarvan. De examiner heeft aldus de bevoegdheid om een tentamen te beoordelen binnen het kader van de vooraf vastgestelde leerdoelen.

- 3.3 Verweerster voert voorts aan dat het multiple choice tentamen in samenspraak tussen twee examinatoren is samengesteld (4-ogenprincipe). Hierbij is een toetsmatrix gebruikt, zodat een tentamen is samengesteld die representatief is voor de cursus.

Daarnaast gaf verweerster ter zitting aan dat het tentamen van appellante door meerdere examinatoren, te weten zes, beoordeeld is en zij kwamen allemaal tot dezelfde beoordeling. Alhoewel het inherent is aan een multiple choice tentamen om het zodanig te formuleren dat een student kan twijfelen over de antwoorden, zijn zes examinatoren en een onafhankelijke externe derde (een examiner die niet bij het vak betrokken is) tot de conclusie gekomen dat het juiste antwoord op vraag 18 van het multiple choice tentamen onmiskenbaar antwoord D is. Zij kunnen de redenering van appellante dat antwoord A ook als het juiste antwoord gekwalificeerd kan worden niet volgen. Bovendien blijkt uit onderzoek dat 65% van de studenten vraag 18 van het tentamen juist hebben beantwoord en slechts 20% dacht dat antwoord A het juiste antwoord was. Volgens verweerster ligt deze p-waarde boven de 63% waaruit geconcludeerd kan worden dat vraag 18 een makkelijke vraag is. Daarnaast is de RIT-waarde van deze vraag 42. Wanneer de RIT-waarde boven de drempel van 35 ligt kan de vraag worden beschouwd als een vraag die goed onderscheid maakt tussen goede en minder goede studenten. Tot slot geeft verweerster aan dat bij de beoordeling van dit tentamen geen giscorrectie is toegepast. Als dit wel was gebeurd, zou het cijfer van appellante lager zijn geweest en zou ze, ook met correcte beantwoording van vraag 18, het tentamen niet hebben behaald.

- 3.4 Tot slot stelt verweerster zich op het standpunt dat appellant een inhoudelijke discussie aangaat over specifieke begrippen die worden getoetst, zoals het begrotingstekort (ratio). Naar mening van verweerster valt dit, evenals de formulering van tentamenvragen, niet binnen de beoordelingsruimte van het college. Verweerster verzoekt het college dan ook om het beroep ongegrond te verklaren.

4. Overwegingen college

- 4.1 Ingevolge artikel 7.61 lid 2 van de wet op het Hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (hierna: "WHW") kan beroep worden ingesteld ter zake dat een beslissing in strijd is met het recht. Dit betekent dat het college slechts mag/kan toetsen c.q. beoordelen of verweerster gelet op de Regels en Richtlijnen die bij of krachtens de wet of enige andere regeling ten aanzien van examinering zijn gesteld, redelijkerwijs tot de vaststelling van het cijfer heeft kunnen komen.

- 4.2 Het college constateert op basis van de stukken en de ter zitting door verweerster nog gegeven mondelinge toelichting dat de tentamenopgaven van het hertentamen op basis van een toetsmatrix zijn opgesteld waarbij het vier-ogen principe is gehanteerd. Het college constateert voorts dat onweersproken is gesteld dat ook bij de beoordeling van het tentamen het vier-ogen principe is toegepast. Bovendien is onweersproken gesteld dat verweerster multiple choice vraag 18 en de bijbehorende antwoordmogelijkheden heeft voorgelegd aan een examiner die niet betrokken is geweest bij het opstellen van de tentamenopgaven van het hertentamen en evenals de andere examinatoren, heeft geoordeeld dat antwoord D het juiste antwoord is.

- 4.3 Op grond van vorenstaande is het college van oordeel dat er zowel bij het totstandkomingsproces, als bij de beoordeling van het hertentamen door de (eerst betrokken) examiner procedureel juist en bovendien zorgvuldig is gehandeld.
- 4.4 Naar het oordeel van het college kan dan ook niet worden geconcludeerd dat de desbetreffende examiner c.q. verweerder in redelijkheid niet tot het bestreden besluit heeft kunnen komen.
- 4.5 Het beroep van appellante slaagt derhalve niet.

5. **Beslissing**

Het College van Beroep voor de Examens verklaart het beroep ongegrond.

Aldus besloten op 11 juni 2020 door het College van Beroep voor de Examens.